

אשה נעלתה באש

התמונה הראשונה של הרומאית הת' רחשה באחד הערכים הקיצים של סוף אוגוסט השנה, במרכז נתניה. באותו ערב בסביבות השעה 10, היו העוברים והשבים ברחוב הרצל עדים למראה מוז' זע: אשה ערומה למחצה, הנוצרת כמו לפיד, יצאה בריצה מפתח ביתה קטן, המוכר בשם בית-הקפה תורכי. כשהצליחו העוברים והשבים לכבות את האש, נלקחה האשה בניידת משטרה לתחנת מגן דוד אדום, ומשם לבית-החולים רמב"ם ביהמ"ב באותו לילה נפטרה האשה. כעבור ימים אחדים נעצר בעלה באשמת רצח. היה זה יוסף סרויה (50), בעל בית-הקפה תורכי ב' רחוב סרויה בנתניה. הנשרפת היתה אשתו, אלגרה סרויה, צעירה ממנו כ-15 שנה.

מאז נמשכה חקירה מאומצת של המש' טרה. התיק הלך וגדל, נאספו בו מאות דפי

לה שעוד מעט נגמור את העבודה ונלך יחד וניקנה סיגריות בדרך. אמרתי לה שנשאר לי רק למלא פתילות בנפט.

אלגרה לא היתה מוכנה לחכות. אמרה לי שאני אלך לקנות סיגריות והיא בינתיים תמלא את הפתילות. לא רציתי להתוכח ויחד, יצאתי לקנות סיגריות וראיתי אותה קמה והולכת למטבח. אני הלכתי למסעדה של וייס. הנמצאת כפנה של אותו הבניין, במרחק של 40 מטר בערך.

וייס עמד ליד חלון המכירה של המשקאות ובמסעדה לא היו אורחים. נכסתי פנימה וביקשתי קופסת סיגריות מאותו סוג ש' אשתי מעשנת. אשתי תמיד קונה סיגריות אצל וייס ותמיד מאיתו סוג.

לקחתי את הסיגריות וחזרתי לבית-הקפה שלי. כל זה נמשך דקות ספורות. כשהייתי בפתח בית-הקפה שלי, ראיתי להבה גדולה

לבית-הקפה. את החוליה הנוספת בשרשרת ההתרח' שויות מספקת הודעתו של סמל המשטרה צבי ליברמן. שהיה מפקד הניידת שהגיעה למקום. סיפר ליברמן:

"האשה עלתה לניידת בכוחות עצמה ו' אמרה: בעלי שלי יבוא. בדרך שאלתי או' תה מה קרה לה, והיא ענתה: בעלי סידר אותי. שאלתי שנית מה הוא עשה לה, אך היא לא הסבירה יותר משלוש המילים האלה. במשך כל הנסיעה האשה חזרה על אותן השאלות: 'אני חיה? אני אמות?'

ועוד חוליה, המתייחסת לרגעיה האחרון' גים של הנשרפת. סיפרה אחותה של אלגרה, אסתר ביטון (43), שהצליחה להגיע לבית' חולים רמב"ם לפני בחר הניתוחים. הרופא "אלגרה היתה בחר הניתוחים. הרופא והאחות טיפלו בה, אבל נתנו לי לגשת

הקפה ועם אחיותיה. גיסתה של אלגרה לא ידעה מה תרחש בביתה, אך ידעה שאלגרה היתה פעם מאהבת של אותו דוד. אלגרה אמרה לי, שהיא בגדה בבעלה וכעת גיסתה ודוד מרכלים עליה. היא אמרה לי שמכל הרכילות הזאת נמאס לה לחיות. אלגרה סיפרה על הרכילות גם לבעלה, אך הוא אמר לה שתחיה שקטה, אם מצפונה נקי".

אלגרה לא היתה שקטה. היא היתה מור' כנה לפעול במרץ, כדי למנוע מבעלה ידי' עות יותר ומויקות על המיקרה. "יום אחרי זה נסעתי עם אלגרה לתל-אביב", המשיכה רותי אמסלם בהודעתה. "נסענו ליפו וחיי' פשונו את דודי. מצאנו אותו בבית-הקפה על' יד השעון. אני קראתי לו החוצה ואו אלג' רה שאלה אותו למה התחיל היום לדבר עליה. הוא ענה לה, שהיא בעצמה גרמה לכך, כי היא ריכלה עליו, עם בת גיסתה. "אלגרה התחילה לבכות וביקשה מדודי שלא יספר לבעלה על מה שהיה בינינו. הוא הבטיח לה לא לספר לבעלה אף מילה, ולאחר מכן שלושנו הלכנו לבית-הקפה פו' האוס ואכלנו ארוחת-ערב. כשנפרדנו, החי' ליטה אלגרה לחזור מיד לנתניה ואני ליוחית' אותה לתנת האוטובוס. היא אמרה לי או' שהיא לא מאמינה בהבטחות של דודי ושי' היא חושדת שדודי יספר את הכל לבעלה. היא שוב חזרה ואמרה שנמאסו עליה ה' חיים."

★ ★ ★ טענה נשית טבעית

ההודעה האחרונה הזאת לא רק סו' גרת את נימוקי התביעה. היא עשויה לשמש גם כנקודת המוצא של ההגנה. היתה זו כנראה הגנה נמרצת, כי ישתתף בה צוות שלם של עורכי-דין. החשוד פנה ל' משרד עורכי-הדין של אברהם שלמון ויוסף שפרן. שני הסניגורים האלה צירפו להגנה עורך-דין שלישי: צבי לידסקי.

ק' ההגנה המשווער הראשון יתבסס כנר' אה על הטענה, שאלגרה איבדה את עצמה לדעת. הטענה תתבסס בראש ובראשונה על עדותה של רותי אמסלם. יתכן שההגנה תצליח להביא לבית-המשפט עדויות נוספות על בנייתיה של אלגרה. או תיצור ההגנה דמות של אשה בוגדנית, מפלצת מינית, שאחרי ההתאבדות החליטה לשבור את חיי' של הגבר השנוא.

אז תוכל ההגנה לנצל את הסדק בבניין המוצא של התביעה, כדי לשאול: מה בעצם היו מעשיה של אלגרה בין השעה 18.30, בה היא יצאה כאילו לבית-החולים בתל-שומר, לבין השעה 21.30, שבה היא חז' רה הביתה? הסיפור על הביקור בבית החולים בשעות אלה אינו מתקבל על הדעת. בתיק המשטרה אין גם שום מיסמך ה' מאשר שאומנם ביקרה אלגרה באותו יום גורלי בתל-השומר.

פרט להודעתו של איש אהד, מסרו כל העדים, ביניהם גם אנשי המשטרה, שמיד אחרי המיקרה לא האשימה אלגרה את בע' לה ברצח ממש. כל טענתה היתה: "בעלי סידר אותי". הסיפור על הרצח נולד רק אחרי זמן מה, במוחה של אשה מוכה די' כאבים איומים. הוא בא כאילו מתוך דומ' דומים, כהמשך לטענה נשית טבעית, שי' בעלה היה אשם באונאה שקרתה.

נקודת-האחווה העיקרית של הסניגוריה תהיה או פרשת קופסת הסיגריות רונדו, שקנה יוסף באותה עת. להודעתו, שהוא הלך באותו זמן למסעדה הקרובה כדי לק' נות סיגריות אלה, אין סיוע בעדות של בעל המסעדה. האיש הודה שהוא לא זוכר אב שכנו קנה באמת סיגריות או, והוסף שמומן המלחמה הוא לקוי בזכרונו.

אך סיוע כזה קיבל החשוד מצד בלתי' צפוי ביותר: מהקורבן. סיפר העד העיקרי של כל הפרשה, שלמה ציקורלי, "רצתי ל' מגן דוד אדום והספקתי לראות שמכניסים אותה לאמבולנס. הצלחתי להצטרף אליה ו' נסעתי יחד איתה לבית-החולים. לדעתי הי' תה בהכרה מלאה. היא גם הכירה אותי. שאלתי אותה מה קרה. היא סיפרה לי, שי' בעלה אמר לה למלא נפט בפתיליה. ה' פתיליה היתה דולקת ואלגרה אמרה ליוסף שהו מסוכן, אך הוא אמר לה שאין דבר. היא התחילה ללשוף נפט. באותו זמן יוסף כישן את הפתיליה והנפט נשפך עליה. אז הוא זרק עליה פתיליה דולקת, וכשראה אותה בוערת, סגר אותה בתוך המטבח ו' הלך לקנות סיגריות."

אך ידעה אלגרה לאן הלך בעלה אחרי שהצית אותה?

משפט רצח סנסציוני חדש מתבשל בארץ. לא ייחשף במשפט זה רקע של חיי העולם התחתון, כמו במשפט בולקין המפורסם. גיבורי הפרשה הזאת הם אזרחים פשוטים, שאיש לא היה מתעניין בהם, לולא מיקרה טראגי שהרס את חייהם. אך בחומר שהצי' טבר בינתיים בתיקי התביעה וההגנה נמצאים כבר כל הנתונים, המסוגלים להפוך את המשפט הרצח של השנה. על סמך ניתוח מפורט של תיק-חקירה, מת' אר, "העולם הזה" את קווי הקרב המשפטי המתקרב.

נייר — הרויחות של חקירת העדים, ש' מספרם הגיע ל-50.

★ ★ ★

להבות במטבח

מועד המשפט לא נקבע עדיין, אך על סמך תיק המשטרה העבה אפשר לצייר תמונה מדוייקת למדי על אשר קרה בבית' הקפה הקטן בנתניה. היא הקרב המשפטי בין ה' הקוים הכלליים של הקרב המשפטי בין ה' תביעה להגנה, העומד להתנהל בקרוב. הדף הראשון בתיק המשטרה הוא הודעתו של הנאשם עצמו.

אחרי שהוא סיפר על חיי המשפחה עם האשה הנשרפת, תיאר יוסף בדייקנות את אותו יום שהסתיים בדראמה הנוצרת.

זהו סיפורו, הכתוב בלשון חוקריו: "ביום ראשון, 29 באוגוסט, נסעתי בבוקר, באוטובוס של שעה שש, לתל-אביב, כדי לסדר ענייני ביטוח בחברת מנורה. הפולי' סה על הירידה הסתיימה לפני שבועיים, ורציתי לחדש אותה נגד אש. קודם היה לי ביטוח רק על הרהיטים ועכשיו עשיתי ביטוח נגד אש על כל הדירה.

חזרתי מתל-אביב בשעה עשר, ישר לבית' הקפה, ושם מצאתי את אשתי אלגרה. בשעה 4 היא יצאה הביתה, כדי להתכונן לנסיעה לבית-החולים בתל-השומר. על ה' נסיעה הזו ידעתי כבר מזמן. אלגרה סיפרה לי, שבאותו יום היא צריכה להופיע בתל-השומר, כדי לקבל זריקה נגד האנומה. עוד לפני שהיא הלכה הביתה להתכונן לנסיעה זו, היא ביקשה ממני לירה, בשביל לקנות בנזין, נתתי לה גם פחית, שהיתה בחצר. היא לקחה את הפחית ואת הליירה והלכה לקנות את הבנזין. אלגרה הסבירה לי שהבנזין דרוש לה כדי לנקות חליפה שקיבלה מקרוביה.

כמו שאמרתי קודם, אלגרה חזרה מה' בית בשעה 18.30. לקחה ממני 5 לירות ושוב יצאה כדי לנסוע לתל-השומר. באותו ערב חזרה אלגרה לבית-הקפה בשעה 21.30. היא אמרה לי שלום והתיישבה ליד ה' שולחן, הקרוב לדלת הכניסה. אלגרה התי' לזונה שהיא עייפה ואמרה גם שהיא מרגי' שהיא אה עצמה מצוננת. הצעתי לה קצת קוניאק, כדי לחמם את הגרון, והיא הס' כימה.

אז אלגרה אמרה, שהיא רוצה סיגריות. אני לא מעשן וסיגריות לא היו לי. אך היא ביקשה שאני אלך ואקנה בשבילה. עניתי

אליו: מיד. היא הכירה אותי וקראה לי. היא אמרה: הרג אותי חוסה. כך היא קראה לבעלה יוסף. אני לא שאלתי אותה כלום, אבל היא בעצמה חזרה כל הזמן על המילים האלה: הרג אותי חוסה והוא סידר אותי. אחותי אמרה גם, שהיא לא מאמינה שהיא תצא מזה. כל היא שרופה מבחזן ומבפנים, מפני שיוסף נתן לה לפני המיקרה לשחות כוסי' קוניאק."

אך את ההודעה החמורה ביותר מסר קרוב-משפחה אחר של הקורבן, שלמה צ' קורל (25), שלייה את האשה השרופה בי אמבולנס.

★ ★ ★

הגבר האהר

כר על סמך הודעות אלה אפשר לב' נות קרבת-יעה משוער. יהיה זה כנראה קו אכזרי למדי, והוא יענ:

יוסף סרויה תיכנן את הפשע בדייקנות ובשיטתיות רבה. הוא התכנן תחילה לע' שות את המעשה בדיירת הפרטית, ולכן נסע באותו בוקר לחברת הביטוח כדי לבטח את דיירתו מאש. הוא קל שלח את אשתו לקנות בנזין בתחנת הבנזין הקרובה.

לפני כן ברצע האחרון חל שינוי קל בתוכנית' המקורית: מקום הפשע עבר מביתו הפרטי לבית-הקפה. השיפע על כך צירוף מיקרים, שנתן לבעל אפשרות כבידה לצאת וכאי מהפרשה. איש לא ראה את אלגרה חוזרת לבית-הקפה אחרי נסיעתה. במטבח נמצאה פחית של בנזין. בשעה 9.30 בערב לא היה כבר בבית-הקפה אף אורח אחד. הרחוב היה באותה העת שקט יחסית.

לפי גירסה זו, ציווה יוסף על אלגרה למלא נפט בפתיליה הנוצרת. הוא גרם לכך שהנפט נשפך על בגדיה, וזרק את הפתיליה על אשתו. אחר-כך סגר את דלת המטבח, יצא לרחוב לזמן מה והעמיד פנים כאילו גילה את השריפה מבחוץ.

בסיפור התביעה הוזה חסר רק פרט אחד: מניע הרצח. אך גם פרט זה נמצא בתיק ה' הודעות של המשטרה. חברתה הצעירה של אלגרה, רותי אמסלם, הכניסה לפרשה רקע חדש: של האהבה, בגידה, רגשות-קינאה.

"הייתי חברה טובה של אלגרה", סיפרה רותי לחוקרי המשטרה. "היא היתה מספרת לי את כל הבעיות שלה. שבוע ימים לפני שאלגרה נשרפה, היא סיפרה לי על אחד דודי. בת של גיסתה עבדה אצלה בבית' הקפה, וממנה הודע על אלגרה כל הסיפור. "לפי הסיפור הוזה היה דודי מאהב של גיסתה, אך הוא לא הסתפק בה, אלא התעסק גם עם בנותיה, עם הבחורה שעבדה בבית'

במטבח. ראיתי את האש דרך החלון הקטן שמשמשים בו להגשת מאכלים וקפה. הבנתי שפרצה דליקה במטבח ורצתי חז' רה לביקש עזרה. צעקתי לווייס שבמטבח שלי פרצה שריפה. רק או שמעתי צעקות מבית-הקפה שלי. רצתי חזרה וראיתי את אשתי דרך האשנב הזה. היא קראה לי: חוסה חוסה. רק אז הבחנתי שדלת הכניסה מבית' הקפה למטבח היא סגורה. רצתי לפתוח אותה ולהציל את אשתי, אך משום מה לא הצלחתי לפתוח את הדלת.

ראיתי שהופיע אדם בכניסה לבית-הקפה, קראתי לו ורק אז הצלחתי לפתוח את ה' מטבח. אשתי יצאה משם כולה בוערת, כמו עט בלי בגדים. היא צעקה: בעלי הרג אותי, אך אני לא ידעתי למה היא מתכוונת, כי באותה עת עמדתי לידה.

★ ★ ★

"אתה סידרת אותי"

עד כאן הודעתו של יוסף סרויה. אח' רי ההודעה הזאת נכנסו לתיק המשטר' תי הודעות רבות אחרות. רובן האשימו את יוסף בגרימת מות אשתו. אך בכל ההודעות האלה היתה המאשימה האשה הנשרפת בי' עצמה.

שמעון גומני (20) היה האיש הראשון ששמע את האשמה האיומה מפי הקורבן. "באותו יום ראשון הייתי בהצגה ראשו' נה בקולנוע שרון. אחרי ההצגה הלכתי ל' תחנת האוטובוסים, כדי לחזור הביתה. פת' אוס שמעתי צעקות: אש! אש!

"ראיתי עשן היוצא מבית-הקפה, שבחזן הסימטה. כשהגעתי למקום, ראיתי אשה יר' צאת ממטבח בית-הקפה. היא היתה אחוזה בלהבה וצעקה: בעלי שרף אותי! פחדתי ל' גשת אליה, חיכיתי עו' שהיא תצא מבית' הקפה. היא היתה לבושה רק בחזיה ותח' תונים, אך גם התחתונים בערו עליה."

הודעות נוספות הצטברו לשרשרת שלמה של התרחשויות הלילה הקייצי. מסר יעקוב למקום המיקרה: "כשהגענו למקום, ראיתי אשה שישבה על הכיסא ליד הקיר של בית-הקפה וייס. היא היתה מכוסה במעיל של גבר. האשה ביקשה עזרה של רופא וצלתה לניידת בכר' חות עצמה. ברגע בו היתה צריכה הניידת לזוז, כדי לנסוע למגן דוד אדום, ניסה גבר — שאני מכיר אותו בתור בעל בית' הקפה התורכי — לעלות למכונית. האשה אמרה: אני לא רוצה שאתה תסע אתי. אתה סידרת אותי ואני לא רוצה. הגבר חזר